

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LII. Quod Episcopis Vicariis Apostolicis Indiarum Orientalium injunctum
fuit, ut si Episcopum Coadjutorem, vel Vicarium Generalem non haberent,
hunc sibi adciscerent, cui amplissimæ tribuebantur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

LII.

Quod Episcopis Vicariis Apostolicis Indiarum Orientalium inunctum fuit, ut si Episcopum Coadjutorem, vel Vicarium generalem non haberent, hunc sibi adficerent, cui ampliffimae tribuebantur facultates in casu obitus Vicarii Apostolici, id caeteris etiam Vicariis Apostolicis nunc imperatur: Salva tamen electione Vicarii Capitularis, ubi vel Canonici, vel Parochi eam peragere consueverunt; in iis vero locis, ubi vel non adfunt, vel convenire nequeunt, constitutus jam ab Episcopo Vicarius generalis, ipse, eodem defuncto, Vicarius etiam Capitularis habeatur.

Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filiis, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Apostolicis Vicariis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, ac dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. Hæ litteræ relate fuerunt superius Conf. X. pag. 29.

QUAM ex sublimi hac Sacrosancti Apostolatus specula, in qua per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam plane immerentes praesidemus, pro injecta Nobis gravissima omnium Ecclesiarum solitudine, impositaque omnium animarum JESU CHRISTI Sanguine redemptarum procuracione, alias, nempe die vigesima sexta mensis Januarii anno MDCCLIII. inivimus apostolicae providentiae rationem pro Indiis Orientalibus; eandem quoque, Venerabiles Fratres, ac dilecti Filii, in iis partibus, in quibus vos constituti ac deputati, Apostolicum ministerium vestrum, non sine magnis assiduisque laboribus & incommodis, laudabiliter obire pergitis, haud patimur desiderari, quemadmodum immensa Supremi Pastorum Principis JESU CHRISTI caritas maximopere urget, ut eo alacrius omnem operam studiumque nostrum ad hoc conferamus, quod longius a Nobis regiones illas abesse non ignoramus.

Provida eorumdem diffinitio recensetur.

§. I. Quoniam autem non sine gravissima Pontificii animi nostri molestia tunc acceperamus, aliquem scilicet ex Indiarum Orientalium Apostolicis Vicariis Episcopali titulo & caractere insignitum, sed sine Coadjutore cum futura successione, viam universae carnis ingressum, ad repositam in Coelis coronam Apostolicis laboribus partem evolasse, ac neminem, qui Ordinariam pro defuncto Vicario Apostolico jurisdictionem exerceret, repertum aut deputatum fuisse; Eapropter omnibus & singulis Vicariis Apostolicis hujusmodi injunximus & mandavimus, ut qui neque Episcopum Coadjutorem cum futura successione, neque Vicarium ex Clero sive seculari, sive regulari Generalem haberent, statim atque ad unumquemque eorum aliarum nostrarum in simili forma Brevis desuper expeditarum Litterarum certa notitia pervenisset, deputarent Vicarium ex Clero sive seculari sive regulari, habilem tamen, atque idoneum, qui eveniente cujusvis Apostolici Vicarii sine Coadjutore cum futura successione obitu, tanquam Apostolicae hujus Sanctae Sedis Delegatus, teneretur assumere & obire regimen, & gubernium Apostolici Vicariatus, usque ad captam ejusdem Apostolici Vicariatus hujusmodi possessionem a novo Vicario Apostolico, quem eadem haec Sancta Sedes constitueret, aut usque ad quamcumque aliam ab ipsa Sancta Sede ineundam ordinationem. Porro Vicario Generali hujusmodi per Apostolicum quemcumque Vicarium sibi, ut praemitteretur, deputando, Nos laudatarum nostrarum Litterarum

tenore, Apostolica auctoritate, concessimus & tribuimus omnes & singulas facultates perpetuis futuris temporibus valituras, quae Vicariis Capitularibus cujusvis Cathedralis Ecclesiae, Sede vacante, inesse & de jure competere dignoscuntur. Praeterea eidem Vicario Generali, post tamen Apostolici Vicarii obitum, concessimus & impertiti fuimus usum & exercitum earum facultatum, quibus utebatur & gaudebat, dum viveret, defunctus Apostolicus Vicarius Episcopus; iis dumtaxat exceptis, quae requirunt Ordinem, & Characterem Episcopalem, vel non sine Sacrorum Oleorum usu exercentur. Quodcumque vero necessitas urgeret, sepe dicto Vicario Generali potestatem etiam indulimus & dedimus, consecrandi Calices, Patenas, & Altaria portatilia, cum Sacris Oleis omnino ab Episcopo benedictis.

§. 2. Porro, cum, sicut pariter accepimus, eandem omnino occasiones, eosdemque prorsus casus, in istis, in quibus munus vobis demandatum adimplere contenditis, regionibus accidere, atque insimul reperiri aliquibus in locis nonnullos Apostolicos Vicarios haud Episcopali titulo, & caractere insignitos, sed per Apostolicas dumtaxat Litteras sive sub Plumbo, sive in simili forma Brevis expeditas, pro Vicariis Apostolicis hujusmodi officio defungendo destinatos, propter quorum obitum eadem quoque momenta urgere possunt; Eapropter easdem provisiones, & facultates, ut supra expressas, & pro Indiis Orientalibus initas, & concessas, sub iisdem modo, & forma, & non aliter, extendimus ad omnes istarum regionum Apostolicos Vicarios sive titulo, & caractere Episcopali insignitos, sive Sacerdotali dumtaxat dignitate praeditos; atque hisce quidem Sacerdotibus, ita ut praemittitur, Apostolicis Vicariis, pariter injungimus & mandamus, ut unusquisque, memor resolutionis suae, teneatur deputare Pro-Vicarium, habilem tamen atque idoneum, qui post cujusque obitum assumere debeat regimen Vicariatus Apostolici, atque in ejusdem Vicariatus munere permanere, & cum usu earum tantummodo facultatum, quibus utebatur, fruebatur, & gaudebat defunctus Vicarius, adlaborare debeat, donec & quousque novus Apostolicus Vicarius ab Apostolica hac Sancta Sede designatus, ipsius Vicariatus possessionem & regimen adierit.

Ampliat. que ad reliquas quascunque regiones.

§. 3. Praeterea cum compertum, exploratumque nuper fuerit, in Hibernia, Albania, Macedonia, Servia, Bulgaria, Insulis Maris Egei, Perside, Mesopotamia (quemadmodum alibi fortasse reperitur) reperiri aliquos Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos locorum Ordinarios, & Residentiales, quorum aliquot quidem Capitulum Canonicorum habent, aliquot vero ejusmodi Canonicorum Capitulo destituuntur; idcirco, tenore & auctoritate paribus, statuimus, praescribimus, & mandamus, ut, eveniente cujuslibet Antistitis hujusmodi obitu, statim procedatur ad electionem Vicarii Capitularis, juxta morem, usum, & consuetudinem haecenus servatam: nimirum ubi Canonicorum Capitulum fuerit, vel a Canonicis dumtaxat, si ita in more jam positum, servatumque fuit, vel a Canonicis una cum aliis Ecclesiasticis Viris, quos in casibus hujusmodi semper intervenisse, & suffragium suum in ea electione tulisse constat. Quando autem Capitulum Canonicorum non habeatur, si Parochi sive soli, sive cum aliis Ecclesiasticis Viris, juxta modum itidem, usum, & consuetudinem de praeterito servatam, ad Vicarii Capitularis electionem habendam accedant. Sed in hisce electionibus Vicariorum Capitularium quorumcumque volumus, praecipimus, & mandamus, ut omnino serventur Consti-

Vicarii Capitularis electio ubinam, & quomodo celebranda?

tutiones Concilii Tridentini, præsertim in Sessione vigesimaquarta capite decimosexto.

Et quando Vicarius Generalis, decedente Episcopo, sit habendus Vicarius Capitularis.

§. 4. Insuper volumus & mandamus, ut in iis locis, in quibus Venerabiles Fratres Antifites Ordinarii eorumdem locorum Residentiales, neque Capitulum Canonicorum, neque Parochos in suis Civitatibus, & Diocæsis habent, sed dumtaxat Sacerdotes aliquot, & Missionarii reperiantur, per terras, & oppida dispersi, ita ut, cum quemlibet Antifitem ejusmodi mori contingat, infimul convenire minime valeant, tunc Vicarius Generalis jam a defuncto Antifite constitutus, ipso facto intelligatur, sit, & habeatur Vicarius Capitularis, cum supra expressis facultatibus ad Vicarios Capitulares de jure spectantibus, exerceatque munus Vicarii Capitularis hujusmodi, donec, & quousque novus Antifites ab eadem Apostolica hac Sancta Sede designatus illuc advenit, ac regimen susceperit. Verum probe intelligentes, haud facile in iisdem locis reperiri Ecclesiasticos Viros, qui sive Doctores, sive Licentiat in Jure Canonico in aliqua Studiorum Universitate fuerint, quemadmodum pro Vicariatus cujuscumque five Capitularis, five Generalis munere obeundo requiruntur; Nos earundem partium calamitates commiserantes, tenore & auctoritate paribus, quemcumque in Vicarium Capitularem; ut præmittitur, in casibus antedictis eligendum, dummodo ad gubernium, & regimen habilis, & idoneus fuerit, nunc pro tunc talem esse, & haberi volumus, & declaramus, perinde ac si Doctor, sive Licentiat in Jure Canonico fuerit.

Confirmatur superius statuta.

§. 5. Decernentes easdem præsentis Literas, & in eis contenta quecumque, semper firma, valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & eorumdem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios quancumque præminentia & potestate fungentes, & functiones, judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quibuscumque aliis Decretis in genere, vel in specie, aut aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque, Cæterum vos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, iisdem quoque, quibus Indiarum Orientalium Apostolicos Vicarios prosequuti fuimus, Apostolicis verbis, & adhortationibus prosequimur. Itaque ex Apostolicæ providentiæ, auctoritatisque nostræ ratione, maxime ad procurandam salutem animarum consentanea, a Nobis suscepta, atque unicuique vestrum præcepta animadvertite, quanta sit Apostolici muneris unicuique vestrum injuncta cura, atque eapropter satagite, ut per assiduos labores, vigilantiam pastoralem, sollicitudinemque contendatis, ne quispam Christi fideliū vobis commisorum, & de quibus ratio supremo Pastorum Principi æterno Judici reddenda est, pereat; sed potius ut omnes æternam salutem consequantur, & vobis merces vestris meritis debita a justo re-

muneratore Deo tribuatur. Nos interim celestis præsidii auspiciam Apostolicam Benedictionem in populos etiam vestrarum Diocesium, vel Provinciarum redundaturam vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, peramanter impertimur.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transfertis, seu exemplis etiam impressis, & a Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum Præfecto, & Secretario pro tempore existentibus subscriptis, & sigillo ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris, die VIII. Augusti MDCCLV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

Cajetanus Amatus.

Exemplorum fides.

Dat. 8. Augusti 1755. Pont. XV.

Pontificum Decretum super nullitate Matrimonii Violantis Josephæ Henriquez de Almada, & Ludovici Francisci de Affis Sanches de Baena editum, Apostolica auctoritate per Litteras in forma Brevis expeditas roboratur.

LIII

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

F T S I Matrimonialis Causa jamdudum inter dilectam in Christo filiam Violantem Josepham Henriquez de Almada puellam Nobilem Lisbonensem, ac dilectum filium Ludovicum Franciscum de Affis Sanches de Baena Ordinis Jesu Christi Commendatarium, super validitate, vel nullitate Matrimonii invicem, ut asserbatur, contracti vertens, non semel, sed iterum atque iterum in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum proposita, ac secundum allata, & probata rationum momenta, pro validitate fuerat resoluta, atque per Apostolicas Nostras in simili forma Brevis literas confirmata; tamen in eadem Congregatione Cardinalium die 13. currentis mensis Septembris, & anni 1755. maturiori examine, ob nova adducta documenta iterum expensa, & discussa, ita decisa fuit, quod nimirum Matrimonium hujusmodi irritum, ac nullum esset, ac foret, atque adeo dissolvendum: ea præsertim ratione, quod super impedimento duplicis quarti gradus consanguinitatis inter unam, & alterum intercedente, haud satis, atque idonee derogatum fuisset in Dispensatione impetrata per Apostolicas in forma Brevis literas die 12. mensis Septembris anno 1750. datas.

Pro Matrimonii validitate primum fuit a Congregatione Concilii pronunciatum.

Sed deinde pro Matrimonii nullitate capta resolutio.

§. 2. Quoniam autem hujusmodi resolutio a memorata Congregatione Cardinalium super nullitate dicti Matrimonii prolata, haud satis, & sufficiens est, ut Contrahentes omnimoda libertate gaudeant, transeundi scilicet, ut dicitur, ad secunda vota; cum juxta Constitutionem Nostram, tamquam regulam, & normam in Causis Matrimonialibus rite sancteque expediendis decidendisque præscriptam, atque alias editam, & propositam, resolutio antedicta per aliam uniformem resolutionem confirmari, atque iterum in laudata Congregatione Cardinalium necessario sæpedita Causa reproponi debeat;

Non hinc tamen integrum erat partibus ad secunda vota transire, obstante Constitutione Pontificis, qua caveatur in hujusmodi causis captam resolutionem per aliam uniformem confirmandam esse.